

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Matutino. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

habeat integras Vespertas ; negauimus
suprà cap. 8. num. 23. pag. 33.

22 Quomodo separandus sit Patronus à socijs quos habet in Calendario ; & quo ritu sit de socijs Officium faciendum, ostendimus suprà cap. 10.
num. 11. & seqq. pag. 37.

23 In Vigilia Patroni, quæ habet Officium in Calendario, erit ea die omittenda commemoratione de Patrono, quæ solet fieri inter Suffragia , ne de eodem fiat Officium & commemoratione : quæ est indubitate regula in Officio diuino. Vide infrà Secl. 5. cap. 18.

24 Quæ diximus de Patrono principali loci, eadem conueniunt Fundatori & Patrono Ordinis in toto Ordoine post solemnem Canonizationem eiusdem.

25 Negamus autem illud , quod non-nemo scripsit, nimirum, quod infra Octauam Patroni , seu Tituli , seu Dedicationis propriæ Ecclesiæ , debeat fieri commemoratione de Octaua , quo cumque adueniente Festo : quia gratis dicitur , & est priuilegium Octavarum Nativitatis , Epiphaniæ & Corporis Christi tantum.

S E C T I O Q V A R T A.

De proprio ritu singularum Horarum Canonicarum.

Post Regulas generales totius Officij, veniendum est ad Regulas singularum Officij partium, hoc est Horarum, quo ritu quæque sit recitanda.

SECTIONIS QVARTÆ CAPITA SEX.

1 *De Matutino.*

2 *De Laudibus.*

3 *De Prima.*

4 *De Horis, Tertia, Sexta, & Nona.*

5 *De Vesperis.*

6 *De Completorio.*

De Matutino.

C A P . I.

Matutinum est vox antiqua, in Conc. Cabilon. II. Deducitur à Matuta , id est aurora. Sunt autem apud Auctores hæc synonyma pro eodem , Nocturni , Vigiliæ nocturnæ & Matuti-

num , de quo hæc loquimur , ut est à Laudibus distinctum ; nam alioquin suprà diximus Secl. 1. cap. 3. pag. 2. constituere unam horam cum Laudibus. S. Isidorus 6. *Etymol. cap. vlt.* deducit Matutinum à stella matutina lucifero , quæ oritur inchoante manè inter noctem & diem ; ut hinc edicas, si media nocte cum antiquioribus il-

G lud

50 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. IV. Cap. I.

Iud non recites, in aurora saltem recites. Sed de tempore Matutini recitandi vide supra Sect. I. cap. 5. tit. 6. pag. 9. A dijs manibus, qui restituunt lucem, dici Matutinum, scripsit *Auctor Gemma anima lib. 2. cap. 31.* sed quid luci ad tenebras? omittamus profana.

2 Primus vsus Matutini Officij in Bethlehem fuit, ex Cassiano cit. à S. Isid. lib. 1. de Eccles. Off. cap. 23. nisi de Officio Primæ sit ille explicandus, vt putat verius *Francol. 1. par. cap. 14.* congrueret autem, si illud verum esset, vt à loco Nativitatis Christi exordium sumisset Ecclesia laudum Dei. ibi enim Angeli cecinere Deo, & Pastores laudantes benedixerunt Dominum.

3 Ordo Matutini per se patet in Rubrica de Matutino cap. 13. de cuius partibus, ex quibus componitur, dicemus Sectione sequenti.

4 Forma ipsa Matutini vestigium habet non obscurum apud Apostolum 1. Cor. 4. vt notat Baronius anno 57. ait enim: *Cum conuenitis, unusquisque vestrum Psalmum habet, doctrinam, Apocalypsim, linguam, interpretationem.* Et verè in Matutino habemus Psalmos, Lectiones pro doctrina, Responsoria pro Apocalypsi, id est reuelatione, Euangelium pro lingua, Homiliam pro interpretatione: illi voce hæc habebant, voce primorum discipulorum, nos scripto sacerorum Auctorum, & SS. Patrum. Addit ibidem Paulus: *Spiritus Prophetarum subiectus fit Prophetis.* quo quid aliud significatur quam ritus ille Matutini, quo Lector petit benedictionem à maiore, cui se subiicit, antequam legit? *Hec Baronius.*

5 Nouem Psalmi in Duplicibus &

Semiduplicibus dicuntur, ex Amal. lib. 4. cap. 35. in Dominicis decem & octo, ex eodem cap. 9. vbi & distinguit primos duodecim inter quaternos, vt hodie fit; & dicebantur cum Gloria Patri in fine singulorum, non apud omnes, vt hodie, Dur. in Rat. lib. 5. cap. 3. In Ferijs & Festis Simplicibus Nocturnum dicitur duodecim Psalmorum. Gregorius VII. de Consecr. Dist. 5. In die. iubet ex antiquo more duodecim Psalmos & Lectiones tres quotidie dici, exceptis Festis.

6 Antiphonæ in Festis dicuntur novem; in Ferijs & Simplicibus sex; tempore Paschali in Festis tres, una pro quolibet nocturno; in Ferijs una, communis duodecim Psalmis.

7 Absolutiones, Benedictiones, Lectiones, Responsoria, plura in Festis, pauciora in Ferijs, & Hymnus Te Deum, in Sectione sequenti suis locis enodabuntur. Mystica nunc dicamus.

8 Initio sumpto ab Oratione Dominica, à Salutatione B. Mariæ Angelica, & à professione fidei ab Apostolis tradita, clara voce petitur apertio labiorum & diuinum adiutorium cum signo Crucis aptissimo ante omnem actum, & cum Gloria sanctissimæ Trinitatis & unitatis laude per Alleluia, Dur. loc. cit. Inuitantur omnes ad diuinas laudes; quarum prima cum iubilo per Hymnum canitur, ad fugandum noctis torporem, ait Hugo lib. 2. de Off. cap. 8.

9 Adduntur nocturni tres in Festis ad ratam primarum trium noctis vigilarum, quas antiqui obserabant, ex Hieron. Epist. 22. ad Eustochium, ijs verbis, noctibus bis terte surgendum: quidquid neget Azor. cap. 2. quest. 2. non reperi, quod antiquitus

tus distinctis horis noctis Nocturni cantarentur; & affirmant tamen multi ab eodem citati, Amalarius de Ord. Antiphonarij, & Isid. lib. 1. de Off. Eccles. cap. 19. Laudes autem quartæ Vigiliae reseruabantur. Hodie non dividuntur Nocturni, stante consuetudine vim legis habente: & significatur una Ecclesia iustorum omnium, eorum qui ante legem, sub lege, post legem, ex Amal. lib. 4. cap. 9. ideoque in tertio Nocturno legitur Euangelium tempori gratiae congruum, inquit Gemma lib. 2. cap. 14.

10 Nouem autem Psalmis gratias agimus Deo de descensu eiusdem propter nos, & ad nos sub nouem Choris Angelorum, in Festis nimirum Domini: at in Festis Sanctorum, eò quod digni facti sunt illi ascendere usque ad altitudinem cœli, in quo habitant ijdem Chori Angelici. Hec Amal. fusè de Ordine Antiph. Vel ter tria cantamus cum Angelis, ait Dur. loco cit.

11 Decem & octo Psalmi Dominicales ita distribuuntur, ut primi duodecim per quaternos diuisi significant Patriarchatum duodecim & Apostolorum totidem cultum erga S. Trinitatem, per quatuor virtutes Cardinales, Amal. loco cit. Reliqui tres in secundo & tertio Nocturno significant electos sub lege, & sub gratia, cum eodem cultu S. Trinitatis, idem ibidem.

12 Duodecim vero Psalmi feriales ea ratione sunt constituti, quia duodecim sunt horæ noctis, & cuilibet horæ Psalmus respondet, Amal. cap. 11. qui dicuntur bipi ad charitatem excitandam, ex Hugon. Vict. Spec. Eccles. cap. 3.

13 Verius, quo vertimur ad Deum, renouat intentionem debitam in Of-

ficio, Amal. loco cit. Oratioque Dominica dicitur, ut postulemus à Deo sapientiam & intellectum doctrinæ, ut docuit ex Iacobo cap. 1. Dur. lib. 5. c. 2. altè recitato Versu, Et ne nos, &c. & communiter (reliquum secretū, & singillatim) propter Sanctorum Communionem, inquit Hugo Spec. cap. 3. & eadem de causa fit Absolutio, ut sumus capaciores doctrinæ salutaris.

14 Lectiones namque doctrinam continent: quæ ternæ sunt, in honorem Trinitatis, à qua docemur, Hugo 2. de Offic. cap. 9. in Festis nouem eæ sunt, quæ ex Amal. loco cit. coniungunt nos doctrinæ & conuersationi nouem ordinum Angelorum; sicut & gaudijs ipsorum coniungunt nos nouem quæ sequuntur Responsoria, idem. Vel Responsoria post doctrinam excitant nos ad opera, vnde ad ea sumimus, idem de Ord. Antiph. c. 1. & 4.

15 Et quia tempore gratiae lætitiae locus est magis quam in alijs statibus ante legem, & sub lege, ideo in fine tertij Nocturni, si dicendus est, cantatur Hymnus Te Deum. Fusiùs Hugo Victorin. Spec. Eccles. loco citato. & singillatim hæc habes infrā Sectione seq.

De Laudibus.

C A P . I I .

LAudes dictæ sunt, ex Hug. lib. 2. de Off. cap. 10. eò quod laudem apertè sonant diuinam. quod repetit in Spec. Eccles. c. 3. Matutinale Officium appellantur ab Amalar. lib. 4. cap. 10. Matutinum quoque dicuntur in Rubrica de Precibis num. 5. quia sunt pars Matutini Officij, & ideo non finitur Matutinum separatum à Laudibus cum

G 2 Oratione,